

[Niels Andersen.]

merciel karakter. De seks taler ikke alene om en fælles handelspolitik, om fælles afvikling af de indbyrdes restriktioner og told, men også om fælles udvikling på det sociale og på det kulturelle område. Det er min opfattelse, at man bør begynde med en fælles udvikling på det handelsmæssige område, så følger det andet ganske givet af sig selv.

Hvorfor skal vi give tilslutning til de syv? Efter de oplysninger, der foreligger, må jeg i den givne situation anse det for bedst, at Danmark giver tilslutning til dette frihandelsområde, bl. a. fordi vi dér får de bedste muligheder for at arbejde videre frem mod en bred europæisk løsning, også fordi vi har opnået de resultater, som nu foreligger efter forhandlingerne i London og Stockholm. Det er tillige slået fast, at landbrugsvarerne også skal med ved etablering af et frihandelsområde, omfattende alle 17 OEEC-lande; og når man skal se markedsproblemerne på længere sigt, bliver det vel noget af det vigtigste.

Man har fremsat den tanke, at Danmark skulle stå uden for disse markedsdannelser. Hvis vi skal udenfor, er det givet, at så kan vi ikke opnå de tilsagn, vi nu har opnået på det engelske marked og på Sveriges og Schweiz' markeder. Man kan tillægge det stor eller lille betydning; på længere sigt er jeg af den opfattelse, at det har overordentlig stor betydning. Hvis vi står udenfor, ville vi næppe have mulighed for at sikre en tilfredsstillende landbrugsordning. Det er helt givet i henhold til den redegørelse, udenrigsministeren gav i går, at forskelsbehandlingen for store dele af vor eksport vil være en realitet, hvis vi står udenfor. Endelig må jeg fremhæve, at såfremt vi holder os uden for markedsområderne, bliver vi hindret i den rationaliserings- og udviklingsproces, som industrierne i de europæiske lande nu inddrages i, ligesom vi, hvis vi står udenfor, ingen indflydelse får på den videre udvikling mod et større frihandelsområde.

Der er efter min opfattelse meget vægtige argumenter for, at vi nu går ind i frihandelsområdet. Det er klart kommet til orde både fra Englands og Tysklands side gennem de kommentarer, der er givet, at der faktisk kun er én vej frem til det større

frihandelsområde, og det er den, som den danske regering nu anbefaler at vi skal gå; og jeg håber, at det vil lykkes til gavn for vort land og til gavn for det danske folk, at vi virkelig vil kunne få en indflydelse inden for de syv, som kan føre til en større økonomisk aktivitet i hele Europa og dermed en større indtjening for den enkelte.

Med disse betragtninger skal jeg på mit partis vegne give tilslutning til, at regeringen fortsætter sine drøftelser inden for de syvs rammer med henblik på at etablere et frihandelsområde.

Fuglsang: Fra forskellig side har der været klaget over, at det har været småt med kendsgerninger og oplysninger forud for denne debat, og ikke med urette. Når man ser den måde, hvorpå denne sag har været behandlet, forekommer det mig temmelig fordringsfuldt, at det ærede medlem hr. Per Hækkerup taler på de fem demokratiske partiers vegne. Det, der er sket, er, at man har holdt visse erhvervsledere løbende underrettet og hørt deres mening, førend lovligt valgte repræsentanter her i tinget har fået tilstrækkelig og tilstrækkelig hurtig besked. Noget sådant minder faktisk mere om den totalitære korporationsstat end om det, man normalt forstår ved parlamentarisk praksis. Det er ikke noget nyt; i så henseende er dette oplæg en fortsættelse af en praksis, vi gang på gang har været udsat for. Først holdes den brede del af befolkningen uden for, hvad der sker, og derpå stilles den under henvisning til dens manglende evne til at bedømme udenrigspolitik over for en fuldbyrdet kendsgerning, over for den regning, som uvægerlig skal betales før eller senere.

Bortset herfra kan den situation, Vesteuropa befinder sig i nu, hvor vi skal vælge vort ståsted, trods alt ikke være kommet så meget bag på nogen, som man undertiden også i denne debat giver os indtryk af. Allerede da vi sidst i tinget behandlede markedsplanerne, påviste vi kommunister, at disse så langtfra at være et udtryk for enhed og samling var et vidnesbyrd om, hvor dybtgående Vesteuropa var delt op i to modstridende lejre. Det, vi nu ser for os, er et nyt højdepunkt i denne udvikling. Det var varslet fra Englands side allerede i november i fjor, at England ikke stiltiende